

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020010031
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:0020010031.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru, sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému K. K. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8T/5/2020 zo dňa 20. 4. 2020, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 15. júna 2020 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému K. K., nar. XX. XX. XXXX v K.,
trvale bytom A. K. XXXX/XX, K.

u k l a d á

podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3, ods. 5 Tr. zák., § 36 písm. l/, 39 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere

9 (deväť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona ukladá obžalovanému trest prepadnutia vecí:
-1 ks digitálna váha striebornej farby, 1 ks plastové uzatváracie vrecúško o rozmeroch 11x17 cm s obsahom nezisteného počtu plastových uzatváracích vrecúšok o rozmeroch 4x7,5 cm, 1 ks kartónová krabica o rozmeroch 8x19x12 cm s obsahom nezisteného počtu plastových vrecúšok o rozmeroch 4x7,5 cm.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona ukladá obžalovanému trest prepadnutia vecí:
-peňažné prostriedky na účte Okresného súdu Michalovce, IBAN: SK44 8180 0000 0070 0014 6685, vedené v Štátnej pokladni Bratislava vo výške 1.645 €.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva Slovenská republika.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona ukladá obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Michalovce rozsudkom sp. zn. 8T/5/2020 zo dňa 20. 4. 2020 uznal obžalovaného vinným pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 os. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby až do 24.07.2019 páchal drogovú trestnú činnosť tým spôsobom, že si sústavne a opakovane z rôznych nestotožnených zdrojov zadovážoval zakázané omamné a psychotropné látky, a to tzv. pervitín, teda metamfetamín, ktorý je v zmysle zákona NR SR Č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, rastliny rodu konope (Cannabis), ktorú sú v zmysle zákona NR SR Č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny psychotropných látok, kokaín, ktorý je v zmysle zákona NR SR Č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, a tieto zakázané návykové látky po zadovážení prechovával resp. ukrýval v Michalovciach, a to v byte, ktorý mal v podnájme a ktorý užíval, kde zakázané návykové látky pripravoval na distribúciu a po rozdelení na konzumentské dávky podľa dopytu, za účelom získania finančného prospechu, ich predával konzumentom drog z Michaloviec ako aj z blízkeho okolia, ktorí za ním prichádzali kupovať buď priamo k prenajatému bytu alebo na rôzne iné vopred dohodnuté miesta v Michalovciach po predchádzajúcej dohodnutej telefonickú komunikáciou, v ktorej si vopred určil, kedy a kde im donesie a predá dohodnutú zakázanú návykovú látku, pričom pri policajnej akcii dňa 24.07.2019, vykonanej v danej trestnej veci za účelom zabezpečenia dôkazov, bol zadržaný vo vozidle zn. Skoda Fabia, ev. č. MI281 ET, v ktorom pred políciou unikol a pri následnej domovej prehliadke v prenajatom byt Č. 5 na Tulipánovej ulici č. 3591/5 v Michalovciach boli u neho nájdené a zaistené: - uzatvárateľné plastové vrečko s obsahom kryštalického materiálu o celkovej hmotnosti 21,65 g (21650 mg), v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), z množstva ktorého by bolo možné podľa Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Košiciach pripraviť minimálnej 345 bežných jednotlivých dávok drogy, spôsobilých po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), - časť plastového vrečka s obsahom kryštalickej látky - metamfetamínu o celkovej hmotnosti 0,14 g (140 mg), z ktorého by bolo možné podľa Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Košiciach pripraviť minimálnej 3 bežné jednotlivé dávky drogy, spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), - uzatvárateľné plastové vrečko s bielym práškovitým materiálom o celkovej hmotnosti 0,64 g (640 mg), v ktorom bol zistený kokaín a levamisol s priemernou koncentráciou 12,7 % hmotnostných kokaínu, obsahujúceho 81 mg absolútneho kokaínu, ktoré podľa Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Košiciach zodpovedá minimálnej 3 bežným jednotlivým dávkam drogy, schopným po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta),- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušených vrcholkov rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 0,40 g (400 mg) s priemerným 18,1 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope (Cannabis), obsahujúcim 72 mg THC, ktoré podľa Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Košiciach zodpovedá minimálnej 2 bežným jednotlivým dávkam drogy, schopným po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), - uzatvárateľné plastové vrečko s obsahom kryštalického materiálu o celkovej hmotnosti 0,28 g (280 mg), v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), z množstva ktorého by bolo možné podľa Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Košiciach pripraviť minimálnej 4 bežné jednotlivé dávky drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušených vrcholkov rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 0,80 g (800 mg) s priemerným 14,9 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope (Cannabis), obsahujúcim 119 mg THC, ktoré podľa Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Košiciach zodpovedá minimálne 4 bežným jednotlivým dávkam drogy, schopným po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), a okrem týchto zakázaných látok v uvedenom byte boli u

obvineného nájdené a zaistené aj predmety súvisiace s ich obchodovaním, a to finančné prostriedky vo výške 1.375 €, digitálna váha striebornej farby, na ktorej bola zistená prítomnosť stopového množstva metamfetamínu, plastové uzatváracie vrečko rozmerov 11 x17 cm s obsahom plastových uzatváracích vrecúšok rozmerov 4x7,5 cm ako aj kartónová krabica s plastovými uzatváracími vrecúškami rozmerov 4x7,5 cm, tiež v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Fabia, ev. č. MI281 ET, v ktorom obvinený utekal pred políciou, mu boli nájdené a zaistené finančné prostriedky vo výške 270 € a uzatvárateľné plastové vrečko so zvýšeným množstvom metamfetamínu o hmotnosti 2mg, pričom uvedené obvinený vykonával. Aj napriek tomu, že už bol dňa 1.8.2011 rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 1T/116/2011, právoplatným dňa 1.8.2011, odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky 4 mesiace a pre jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom trest vykonal 22.7.2013.

Súd mu za to uložil podľa § 172 ods. 2 za použitia § 38 ods. 3, ods. 5, § 36 písm. l/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí: 1 ks digitálna váha striebornej farby, 1 ks plastové uzatváracie vrecúško o rozmeroch 11x17 cm s obsahom nezisteného počtu plastových uzatváracích vrecúšok o rozmeroch 4x7,5 cm, 1 ks kartónová krabica o rozmeroch 8x19x12 cm s obsahom nezisteného počtu plastových vrecúšok o rozmeroch 4x7,5 cm.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí: peňažné prostriedky na účte Okresného súdu Michalovce, IBAN: SK44 8180 0000 0070 0014 6685, vedené v Štátnej pokladni Bratislava vo výške 1.645 €. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva Slovenská republika.

Proti tomuto rozsudku zhlásil odvolanie obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 20. 4. 2020. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že je nepravdivé konštatovanie samosudcu, že v danom prípade neboli splnené podmienky na uzatváranie dohody o vine a treste. Poukázal na skutočnosť, že ku spáchaniu skutku sa priznal a tiež neodvolateľne uznal vinu na hlavnom pojednávaní a tak splnil podmienky. Nie je pravda, aby obžalovaný pri objasňovaní svojej trestnej činnosti nijako s orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom nespocoval, nakoľko dobrovoľne vydal veci pochádzajúce z trestnej činnosti. Považuje za závažné porušenie práva na jeho obhajobu skutočnosť, že jeho právo ako obvinený odmietnuť vypovedať, je mu dávané na príťaž pri rozhodovaní o treste. Poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 55/2016 a taktiež podľa jeho názoru je neprimerané a nie je ničím preukázané tvrdenie samosudcu, aké negatívne následky bude mať konanie obžalovaného na zdravie množstva mladých ľudí a koľkým mamám a otcom týchto mladých ľudí takto ublížil. Takéto hypotetické tvrdenie samosudcu, ktoré nie je preukázané žiadnou objektívnou skutočnosťou preukazuje naklonenie samosudcu na stranu obžaloby. Odôvodnenie považuje za nedostatočné, čo v súvislosti s ďalšími skutočnosťami uvádzanými v tomto odvolaní má za následok to, že konanie sa v celom kontexte ako celok javí ako nespravodlivé, čo považuje za porušenie Ústavou garantovaného práva na spravodlivý proces obsiahnutého v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Ďalej poukázal na to, že prokurátor konal v rozpore s ustanovením § 3 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 619/2005 Zb. a dal do pozornosti stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 55/2016, ktoré podrobne rozviedol v podanom odvolaní a poukázal nato, že :“ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a trest mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, od. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine mal možnosť pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia. Ide o procesnú logiku

vzdania sa práva na súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zníženie trestu“.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhol rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. zrušiť a vrátiť mu vec na nové konanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. 6. 2020 obžalovaný prostredníctvom kvalifikovanej obhajoby zotrval na podrobne písomnom zdôvodnení podaného odvolania a navrhol, aby krajský súd znížil uložený trest aplikujúc judikatúru Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj. 55/2016 per analogiam ako pri dohode o vine a treste, sám rozhodol a uložil obžalovanému trest pod dolnú hranicu.

Krajský prokurátor navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zotrval na podanom odvolaní a vyjadril sa aj k záveru znaleckého posudku na č.l. 190 a tu konkrétne k záveru znalca, že bolo zistené, že obžalovaný je závislý na užívaní návykových látok.

Obžalovaný sa konkrétne vyjadril, že na hlavnom pojednávaní priznal vinu, preto sa nemal možnosť vyjadriť k záverom znaleckého posudku, ale on je toho názoru, že liečba by mu pomohla, pretože užíval návykové látky a tak nemá výhrady proti uloženiu prípadnej protitoxikomanickej liečbe alebo iných výchovných metód zameraných na jeho intoxikáciu.

Na verejnom zasadnutí úprimne znova oľutoval spáchanie skutku, poukázal na svoj vek a to 35 rokov, na vykonané tresty, na skutočnosť, že on bol sám užívateľom drog.

Obžalovaný navrhol, že vzhľadom k týmto skutočnostiam bude postačujúce uloženie nižšieho trestu v zmysle podaného petitu odvolania.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní 2. 3. 2020 prijal podľa § 257 od. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného o vine a vykonával dokazovanie len v súvislosti s výrokom o treste.

Hlavné pojednávanie 2. 3. 2020 na návrh obhajoby, aby si súd vyžiadal charakteristiku na obžalovaného od jeho zamestnávateľa, odročil na 30. 3. 2020.

Hlavné pojednávanie určené na deň 30. 3. 2020 bolo preročené z dôvodu ochrany verejnosti pre šíriaci sa koronavírus na deň 20. 4. 2020, keď okresný súd vo veci meritórne rozhodol.

Krajský súd zistil, že obžaloba, ktorú podal prokurátor tak bola doručená okresnému súdu 20. januára 2020, išlo o väzobnú trestnú vec, v ktorej bolo rozhodnuté v krátkom čase po tom, ako obžalovaný priznal vinu, aj vzhľadom na preročenie veci 20. 4. 2020.

Keďže okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, výrok okresného súdu o uznanej vine podľa § 172 ods. 1, 2 Tr. zák. nadobudol právoplatnosť, preto krajský súd preskúmaval len napadnutý výrok o treste a s ním spojené ďalšie výroky súvisiace s posilnením účelu trestu, ktorý okresný súd uložil obžalovanému.

Okresný súd v napadnutom rozsudku poukázal na osobu obžalovaného, poukázal na vykonanú domovú prehliadku zo dňa 24. 7. 2019, z ktorej vyplýva, že obžalovaný vydal veci súvisiace s drogovou trestnou činnosťou a ako krajský súd zistil zo samotnej zápisnice o vykonanej domovej prehliadke, obžalovaný veci vydal dobrovoľne tak, ako na to poukázal v svojom písomnom odvolaní.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že tak, ako na to poukázal obžalovaný v písomnom odvolaní, sa priznal v celom rozsahu už v prípravnom konaní, čo vyplýva zo zápisnice o výsluchu obžalovaného K.

K. zo dňa 8. 1. 2020 (č.l.96). Z tejto zápisnice vyplýva, že obžalovaný skutok priznával a svoje konanie veľmi oľutoval a zároveň žiadal prokurátora, aby začal konanie o dohode o vine a treste.

Okresný súd osobu obžalovaného vyhodnotil a v napadnutom rozsudku uviedol, že obžalovaný bol doteraz dvakrát odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 22. 2. 2011 sp. zn. 4T/3/2011, ktorým bol uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 19 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní dvoch rokov, avšak výkon trestu mu bol dňa 27. 9. 2011 nariadený a uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 16. 1. 2014 sp. zn. 4Pp/47/2013 bol podmiennečne prepustený z výkonu tohto trestu s určením skúšobnej doby v trvaní 4 rokov, v ktorej sa dňa 21. 8. 2018 osvedčil.

Druhýkrát bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 1. 8. 2011 sp. zn. 1T/116/2011, ktorým bol uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 4 mesiacov a tento trest vykonal 22. 7. 2013.

Okresný súd ďalej zistil a mal preukázané, že obžalovaný po výkone uložených trestov, ktoré odvolací súd vyššie citoval, bol zamestnaný, pracoval v obchodnej spoločnosti, pričom pracovné úlohy si plnil svedomite.

Kladnú charakteristiku mal aj v správe z Mestského úradu v Michalovciach zo dňa 12. 11. 2019.

Okresný súd po vyhodnotení všetkých zistených skutočností zaujal nasledovný právny názor :

Prihliadol pri určovaní výmery trestu na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/, i/ Tr. zák., t. j., že obžalovaný sa priznal k trestnému činu a oľutoval ho a priťažujúcu okolnosť okresný súd nezistil.

Vzhľadom k tomu, že prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, súd podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. znižoval hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu v rámci určenej základnej sadzby pri uznaní viny pre závažný zločin podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., kde je určený trest odňatia slobody na 10 až 15 rokov.

Okresný súd ďalej vyjadril právny názor, že vzhľadom k tomu, že obžalovaný opätovne spáchal ďalší zločin, súd podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. zvyšoval dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody o polovicu a ukladal obžalovanému tak, ako to podrobne rozviedol v napadnutom rozsudku, trest odňatia slobody v rozmedzí trestnej sadzby od 150 mesiacov do 170 mesiacov.

Okresný súd uložil trest vo výmere 150 mesiacov, t. j. 12 rokov a 6 mesiacov vzhľadom na ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák.

Z napadnutého rozsudku odvolací súd však nezistil, na ktorý ďalší zločin okresný súd konkrétne poukázal, pretože z odôvodnenia napadnutého rozsudku na č.l. 7 štvrtý odsek vyplýva : „obžalovaný pokračoval v páchaní trestnej činnosti aj napriek tomu, že už bol raz za rovnakú trestnú činnosť odsúdený a potrestaný, dokonca aj nepodmienečným trestom odňatia slobody“.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri úvahách o mimoriadnom znížení trestu v rámci návrhov obžalovaného v prípravnom konaní a aj po vyhlásení o vine poukázal okresný súd na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného, ktoré však, ako to krajský súd zistil bolo zákonným znakom prísnejšej kvalifikácie v zmysle § 172 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák., ktoré znie :

Na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Z tohto citovaného zákonného ustanovenia krajský súd vyvodil právny záver, že okresný súd nesprávne poukazoval v rozpore s citovaným ustanovením na predchádzajúcu drogovú trestnú činnosť obžalovaného v jeho neprospech a pri zvyšovaní dolnej hranice uznaného obzvlášť závažného zločinu mal vychádzať, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený pre zločin lúpeže, ako to krajský súd vyššie uviedol, síce nie k nepodmienečnému trestu, ktorý však mu bol premenený na nepodmienečný trest, teda nemožno na toto odsúdenie hľadieť, ako keby nebol odsúdený, prichádzalo tak do úvahy ustanovenie § 38 ods. 3, ods. 5 Tr. zák.

Z dikcie citovaného ustanovenia § 38 ods. 1 Tr. zák. tak vyplýva, že páchatelom a konkrétne obžalovanému nemožno dvakrát pričítať tú istú okolnosť, ktorá je zákonným znakom zvýšenej právnej kvalifikácie v zmysle § 172 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Krajský súd v rámci podanej obhajobnej námietky, aby odvolací súd bral do úvahy vyhlásenie o vine obžalovaného a použil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu v zmysle § 39 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. per analogiam v súvislosti s poukázaním na stanovisko Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj. 55/2016 zistil nasledovné :

Obžaloba na K. K. napadla na okresný súd 20. 1. 2020 ako väzobná vec, obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že uznáva vinu za skutok, pre ktorý bol obžalovaný a aj uznal vinu pre žalovaný obzvlášť závažný zločin a v tejto väzobnej veci okresný súd od nápadu podanej obžaloby vo veci meritórne rozhodol 20. 4. 2020. Podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný svojím postojom a vyhlásením o vine, ktoré okresný súd prijal podstatne posilnil kontradiktórnosť konania pred súdom, čo výrazne skrátilo rozhodovanie tejto náročnej väzobnej trestnej veci.

V tejto súvislosti krajský súd vyhodnotil skutočnosť, že v rámci prípravného konania boli zabezpečené a vykonané dôkazy obsiahnuté v štyroch zväzkoch s obsahom dôkazov tak, ako to vyplýva zo záznamu o preštudovaní spisu v počte 1192 strán, dôkazov nazhromaždených v prípravnom konaní.

Umožnenie takéhoto zjednodušeného postupu v konaní pred súdom je potrebné nepochybne považovať za napomáhanie súdu pri objasňovaní trestnej činnosti.

Vzhľadom k takémuto zistenému procesnému postupu krajský súd akceptoval obhajobné námietky obžalovaného a sám vo veci rozhodol tak, že akceptoval konkrétne návrhy obhajoby a obžalovaného o mimoriadnom znížení trestu za použitia § 38 ods. 3, ods. 5 Tr. zák. a § 39 ods. 4 Tr. zák. a uložil obžalovanému trest odňatia slobody mimoriadne znížený pod dolnú hranicu vo výmere 9 rokov nepodmienečne.

Obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil v zmysle § 48 ods. 3 Tr. zák. do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože dospel k záveru, a to zhodne s právnym názorom okresného súdu, že miera narušenia obžalovaného nie je až taká vysoká, že by si vyžadovala pôsobiť na neho výkonom trestu v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 3 písm. d/ Tr. zák.

Krajský súd zrušoval celý výrok o napadnutom treste, preto sám uložil aj trest prepadnutia vecí podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. tak, ako to uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku a podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva Slovenská republika. Tieto veci, ktoré tvorili trest prepadnutia vecí tak, ako na to poukázal aj okresný súd, boli určené a použité na spáchanie trestného činu a boli zákonným spôsobom pri domovej prehliadke získané a zaistené.

Krajský súd uložil obžalovanému aj ochranný dohľad v zmysle § 76 ods. 1 Tr. zák. a to vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal obzvlášť závažný zločin.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní krajský súd z vyjadrenia obžalovaného, ako aj zo záverov znaleckého posudku na č.l. 190 zistil, že obžalovaný je závislý na užívaní omamných a psychotropných látok, pod vplyvom ktorých pácha drogovú trestnú činnosť, preto krajský súd uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Krajský súd dospel k záveru, že uloženie tohto liečenia je potrebné aj vzhľadom k zistenej osobnosti obžalovaného, ktorý užíva drogy, pretože dospel k záveru, a to aj vzhľadom na vyjadrený postoj

obžalovaného, že treba ochrannou liečbou pôsobiť na obžalovaného, aby sa zbavil návyku užívať omamné a psychotropné látky, aby tak v budúcnosti prestal páchať v súvislosti s požívaním drog tzv. drogovú trestnú činnosť.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.